

Sambandið og fólkaflokkurin FORKOMU tí størsta kansí, ið givin hevur verið Føroyum í farmasigling

Hesir flokkar forráðdu Oyrnafjall og Føroya fólk av politiskum interessum

Tað var eitt bragd, tá ið vit uttan peningautlegg fingur Oyrnafjall.

Skipið var gjørt nýtiligt og vann stóran pening at byrja við.

Men so kom óhappið mikla — hin oyðandi ketilspreingingin — »sabotasja« av krígsárum.

Men tað varð vunnið yvir.

Vit høvdu fingið hugaðan og góðan føroying úr Noreg til stjóra.

Men tað er ein »offentlig hemmelighet«, at Hákon Djurhuus við sínum ólátaða atburði rak henda mann aftur til Noregs fyrri seinri í »komplot« við sambandinum sjálvur at troðka seg at verða »en slags direktør«.

Hetta kenna tey flestu.

Men fáur veit skil á tí størsta brotsverkinum innanfyri oyrnafjallsmálið, tað, at Hákon Djurhuus og Poul Petersen fólkaflokksins vegna og Hans Iversen og H. P. Weihe sambandsins vegna vrakaðu — vildu ikki ganga við til fylgjandi skipan av rakstri Oyrnafjallins:

1. A. P. Møller tók sær av rakstrium av Oyrnafjalli og
2. tók 2—3 føroyingar at læra upp í øllum shipping viðvíkjandi.
3. Tá ið hesir menn vóru útlærdir, skuldu føroyingar fáa teir aftur saman við Oyrnafjalli og øllum tí, ið hesin kanska heimsins dugiligasti reiðari hevði fingið skipið at kasta og yngla av sær — og hvør ivast í, at vit tá fingur Oyrnafjall aftur við fleiri oyrnafjalls-ungum?

A. Samuelsen og P. M. Dam vóru vorðnir samdir um at royna A. P. Møller. Hann gjørdi tað ikki fyrri vinnings skuld, um hann átók sær uppgávuna at læra føroyingar shippings-kynstrið, men einans sum eina góða dansk-føroyska gerð.

P. M. Dam kom at verða fólkatingsmaður og var tann, ið upptók samráðingarnar við eldra og yngra Møller.

A. P. Møller var ómetaliga væl-viljaður og lat syni sínum í hendi at greiða málið.

Og sonurin var fyrri uppgávuni — og tá ið so P. M. Dam við brævi í hendi frá yngra Møller legði uppskotið fyrri Oyrnafjallsnævdina, havnaði hon tí.

Hákon Djurhuus helt so erpislíga fyrri, at nú vóru vit sjálvir farnir at royna, og kundu vit tí ikki fara yvir til fremmanda hjálp.

Hann var ímóti.

Poul Petersen var ímóti.

Hans Iversen var ímóti.

H. P. Weihe var ímóti.

Har stóð P. M. Dam einsamallur

— alt hansara stríð, hansara og A. Samuelsens »ide« lógu tind.

Men eitt úrslit varð av hesum fundi: P. M. Dam var avsettur sum formaður, Hákon Djurhuus varð valdur í hansara stað. Her hendi tann veruliga fyrsta samgonga millum sambandið og fólkaflokkin, og hon hendi, meðan Andras Samuelsen var sum lögmaður í samarbeiði við javnaðarmenn og gomlu sjálvstýrismenn.

Útvarpið

Hóast útvarpið hevur fingið rættuliga harðar atfinningar frá ymsum síðum og á ymiskan hátt, ið tað eisini hevur uppið, fari eg tó at loyva mær at skriva fylgjandi:

Tað hevur frá vissum blað verið framhildið, at tað er tann vissi flokkurin, sum hevur viljað gjørt útvarpið til eitt politiskt vápn, hóast hetta er ein so rangur pástandur, sum hann vera kann. Og lat meg tí í hesum sambandi beinanvegin siga, at tað var mangur, ið hvakk við, tá ið tað frættist, hvor var valdur í útvarpsnevndina — ein úr hvørjum politiskum bóli — og harvið varð tað gjørt til eitt politiskt amboð í hondum stjórnarflokka. Við øðrum orðum: Ein politiskur hornasteinur varð lagdur undir útvarpið við byrjanina, og tí er útvarpið tað, tað er í dag. So tað má sigast at vera ein ógvuliga veikur pástandur, tá givið verður flokki skuldina fyrri at vilja gera tað til sitt politiska amboð, tí at hann vil hava sama rett yvir fyrri tí, sum hinir flokkarnir. Tað eru prógv fyrri, hvor ið hevur nýtt útvarpið sum eitt politiskt vápn og framvegis gera tað. Og tað kann eisini hugsast, at alt hevur verið gjølla umhugsast frammanundan, tí varð nevndin vald soleiðis, sum hon varð tað. Men, tað átti jú sannlíka at verið hugsast sum so: Útvarpið er ikki nokur privat ogn, men ogn almenningsins og tí hvørki einstakir flokkar ella persónar serstakan rætt at nýta tað. Lóg útvarpsins sigur týðiliga, at útvarpið er ein ópolitiskur stovnur; men tíverri er tað so vordið við mentunarlíga gripi fólksins, at ringt er at siga, hvussu leingi tagt kann verða aftrat, sum higartil. Onkur hevur hildið tað vera rættast at lata alt valdið í hendur stjórans, men hvør hevur vissu fyrri, at alt verður væl fyrri tí?

Tað hevur ikki verið væl umtókt av øllum, at útvarpið hevur fingið atfinningar; men tað er ikki at ivast í, at tey, sum hava sagt sína hugsan, vilja tí betur enn nakar annar. Eingin er so fullkomin, at honum ikki tørvar vegleiðing; so-

15% avsláttur á øllum vørum

til 8. oktober

Øil reinsievni

Soda, sápa, toiletásápa, vaskipulvur, sápusponir, flótandi sápa.

Gólv-, kar- og støvklútar. Ymisk sleg av luktilsi. Brillantine, tannpasta og barberkrem, -sápa, -maskinur og -bløð. Vaskiskinn. Flótandi bonivoks og bonikrem. Ymisk mobilpolitur. Skúri-, panel- og skóbustir. Feii- og støvkustar. Kolskeiðir, grýtusvampar, stálull. Máttir. Baljur og spannir. Vaskibrettir. Vaskifot. Grýtur. Te- og kaffikannur.

Tilleylyktir, borðlampur og reservatutir.

Hondkuffert, innkeypstaskur, vitaskur, pengapungar. Skúlataskur. Innkeypsnæt, toilettaskur og toiletposar. Skitiðtoyposar av plastic. Handklæði. Viskistykki. Dúkar.

Til damur

Nylon-, charmeuse, og flonel-náttkjólar. Undirkjólar. Buksur og troygjur. Undirklokkur. Stórt úrval í sokkum. Blusir, Plastic-regnfrakkar í øllum støddum. Gummifyrikloð.

Til harrar

Stórt úrval í skjúrtum og arbeidsskjúrtur. Undirtroygjur og buksur. Hosur, ullintar og crepenylon. Harrapyjamas.

Til børn

Vindjakkar bæði til gentur og dreingir. Dreingjaskjúrur, hvítar og kulørtar, frá stødd 3—16. Dreingjapyjamas. Undirtroygjur og buksur til gentur og dreingir. Stórt úrval í hosum og sokkum.

Tógv

Eingilskt, norskt og týskt, 2-, 3-, 4- og 9-tráðað.

Her er nógv vælhóskandi til
KONFIRMATIONSGÁVUR

Tlf. 1564

SÁPUHÚSIÐ.

Bygdaordrar avgreiðast

SKIPAEIGARUM

og teimum, ið selja skipsútgerð

gerst hervið kunnugt, at bjargingarbeltir gjørd úr KAPOK ikki mega latast um borð í føroysk skip aftan á 1. oktober 1957.

Statens Skibstilsyn

Froðbiar sóknar javnaðarfelag

byrjar nú aftur fundir sínar og biður øll javnaðarfólk um at verða vælkomin á fund í »Fylking« leygarkvøldið 5. oktober 1957 kl 8, har Karl Jespersen, formaður Suðuroyar Fiskimannafelags, greiður frá islandsferðum sínum. Fundarskráin verður lýst nærri við gøtuuppsøgum.

Øll javnaðarfólk eiga at mota! Havi Songbók Føroya Fólks við.
MÓTIÐ FJÓLMENT!

Stjórnin

leiðis heldur ikki tey, sum starvast við útvarpið. Eisini skal tað verða lagt aftrat, at higartil hevur útvarpið verið at kalla virðisleys bæði á ein og annan hátt, so at tað er h.a.t fyrri neyðini, at lagt verður á annan bógv, nú ella eisini ongatið.

Tað verður eisini mangan sagt, at útvarpið tekur fegið ímóti at-

finningum og vegleiðingum; men eg haldi, at litið verður rættað seg eftir teim atfinningum, sum einstakir lurtarar hava gjørt. Dugi ikki at skilja tað oðrvísi.

Lurtari.

Haldið Sosialin!